

your priorities right, siger man på engelsk. Og med sommerens varmeste historie omkring Grønland i baghovedet er jeg fristet til at bruge dette udtryk både over for de populistiske danske politikere, der har haft travlt med straffeaktioner mod både vores borgere, vores politikere og vores land, og over for de medier, der bevidstløst og uden videre research kaster sig over enhver grønlandsk sag, der bare smager af smuds.

Først var det nogle af de elendig stillede grønlandske medborgere i Danmark, der åbenbart skulle have et spark, nu hvor de lå ned og blev nødt til at ligge og tigge om kontanthjælp i Danmark. Eftersom de ikke talte flydende dansk, skulle der åbenbart køres en smudskampagne, der antydede et bevidst omfang af grønlandsk svindel med de danske skattepenge.

Kl. 17.20

På det sidste lyder nu råbet om fremmedkontrol med hele Grønlands regering og parlament, fordi der har fundet misbrug af repræsentationskontiene i landsstyret sted. Dette misbrug er opdaget af landsstyrets egen revision, gennemgået af et uvildigt revisionsfirma og forelagt et privat advokatfirma til bedømmelse, hvad angår mulige sanktioner ud over de fyringer af misbrugere, der allerede er sket. Alt det er sket langt hurtigere og mere effektivt end f.eks. det, der er foregået i Farum i Danmark.

Ikke desto mindre finder en række politikere i Danmark anledning til at kræve udenlandsk kontrol under henvisning til bloktilskudsordningen. De glemmer behændigt, at Grønland selv tjener flere milliarder kroner på sit eget fiskeri og sin egen eksport. Ja, faktisk tjener vi så meget selv, at det dækker prisen på den import, vi har, medens det estimeres fra alle økonomiske eksperter side, at store mængder af de penge, vi modtager fra Danmark, lige så stille forsvinder ud af landet til danske firmaer, danske banker og danske erhvervsfolk, der lukrerer højt på det grønlandske bloktilskud.

Det sidste er der ingen, der kræver kontrol med. Ja, vi kan ikke engang få indsigt i Finanstilsynets rapporter til regeringen om bankerne i vores egne lande, medens millionerne fosser ud gennem landskassen i Grønland. Men det er naturligvis vanskeligere at forstå endsige sælge på avisernes sider end et besøg på en stripbar til 250 kr.

Grønland er i fuld gang med at rydde op i eget hus, men vi bliver sandelig ikke hjulpet af de danske politikere og den danske presse i den

proces. Tværtimod bliver vi svækket af beskyldning med alt, hvad man har af skyts, og bragt i så dyb politisk og national forlegenhed på grund af to amatørpolitikeres forseelser, at vi nu har kæmpe problemer med at genoprette hele vores lands og vores kulturs troværdighed. Vi bliver beskydt som snespurve med NATO-kanonner.

Der er meget, vi kan lære af denne sommers tildragelser. For mens Danmark puster sig op over for Canada i national stolthed over ejerskabet af et par kvadratkilometer klippe ved Thule, sparker man samtidig løs de steder, hvor vores folk viser svaghed, så det ligner et anfald af uklædelig storhedsvanvid i sommervarmen over for en modstander, der allerede ligger ned. Det har intet med de tre ligestillede dele af riget at gøre, som vist kun eksisterer i statsministerens spindoktors ordbøger.

Det, som de danske politikere, der står i spidsen for disse tiltag, ønsker af vores land, Grønland, er at gøre Danmark stort og flot, for Grønland er en arktisk naturperle, der er begæret af USA selv. Det er nok værd at slå et slag for, men folket og kulturen er lidt af et problem.

Det foreliggende finanslovsforslag er der ikke andet alvorligt at sige til, end at det må og skal indeholde en ny og øremærket bevilling til den arktiske forskning, herunder det arktiske universitet. Jeg håber, der findes plads til det i de kommende forhandlinger. Det vil jeres lavtliggende territorier ikke fortryde.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Det passede lige med de 15 minutter. Vent lige et øjeblik, for hr. Ole Stavad har bedt om en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Tak til hr. Lars-Emil Johansen. Det bliver nok mere en kommentar, end det bliver et spørgsmål.

Først vil jeg sige, at det eneste, jeg sådan set beklager i hr. Lars-Emil Johansens tale her til os, er, at politikere blev sådan en grå masse, for jeg tror, jeg taler på en hel del kollegers vegne, når jeg siger, at vi er mange, der har fulgt Grønland igennem en lang årrække, som har meget stor respekt både for Grønland som land og grønlandere som folk.

Kl. 17.25

Vi har fulgt Grønland sådan rimelig tæt igennem en lang årrække, og jeg er i hvert fald per-